

## U S T A W A

z dnia

### **o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, cel i innych należności pieniężnych<sup>1),2)</sup>**

#### DZIAŁ I

##### **Przepisy ogólne**

**Art. 1.** Ustawa określa zasady udzielania wzajemnej pomocy między Rzeczpospolitą Polską a państwami członkowskimi i państwami trzecimi przy dochodzeniu podatków, cel i innych należności pieniężnych.

**Art. 2.** Ustawę stosuje się do następujących należności pieniężnych:

- 1) podatków i cel pobieranych przez Rzeczpospolitą Polską, państwo członkowskie lub w ich imieniu albo przez ich jednostki podziału terytorialnego lub administracyjnego, w tym organy lokalne, lub w imieniu tych jednostek lub organów albo w imieniu Unii Europejskiej;
- 2) refundacji, interwencji i innych środków stanowiących część całkowitego lub częściowego systemu finansowania Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolniczego Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), w tym kwot należnych w związku z tymi działaniami;
- 3) opłat i innych należności pieniężnych przewidzianych w ramach wspólnej organizacji rynku Unii Europejskiej dla sektora cukru;

---

<sup>1)</sup> Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, cel i innych obciążeń (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2010, str. 1).

<sup>2)</sup> Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, ustawę z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontaktach emerytalnych oraz indywidualnych kontaktach zabezpieczenia emerytalnego, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych oraz ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

- 4) kar, grzywien, opłat i dopłat administracyjnych związanych z należnościami pieniężnymi, o których mowa w pkt 1–3, nałożonych przez organy administracji publicznej właściwe do pobierania podatków i ceł lub właściwe do prowadzenia postępowań administracyjnych dotyczących podatków i ceł albo potwierdzonych przez organy administracji publicznej lub sądowe na wniosek organów właściwych w sprawie podatków i ceł;
- 5) opłat za zaświadczenia i podobne do zaświadczeń dokumenty wydane w postępowaniach administracyjnych w sprawie należności pieniężnych, o których mowa w pkt 1;
- 6) odsetek i kosztów związanych z należnościami pieniężnymi, o których mowa w pkt 1–5, w związku z którymi możliwe jest zwrócenie się o wzajemną pomoc;
- 7) przekazanych do egzekucji administracyjnej na podstawie ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.

**Art. 3.** Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) dokument zabezpieczenia – dokument wystawiony przez państwo członkowskie, towarzyszący wnioskowi o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne, o których mowa w art. 2 pkt 1–6, i stanowiący podstawę do zabezpieczenia w tym państwie członkowskim;
- 2) jednolity formularz służący do powiadomienia – dokument wystawiony przez organ egzekucyjny, wierzyciela albo państwo członkowskie, towarzyszący wnioskowi o powiadomienie;
- 3) jednolity tytuł wykonawczy – dokument wystawiony przez organ egzekucyjny albo państwo członkowskie, towarzyszący wnioskowi o odzyskanie należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 pkt 1–6;
- 4) państwo członkowskie – państwo będące członkiem Unii Europejskiej inne niż Rzeczpospolita Polska;
- 5) państwo trzecie – państwo niebędące członkiem Unii Europejskiej;
- 6) pierwotny tytuł wykonawczy – odpowiednio:
  - a) tytuł wykonawczy stanowiący podstawę do dochodzenia należności pieniężnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
  - b) dokument wystawiony przez państwo członkowskie, stanowiący podstawę do dochodzenia należności pieniężnych, o których mowa w art. 2, w tym państwie,

- c) dokument wystawiony przez państwo trzecie stanowiący podstawę do dochodzenia należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 pkt 7, w tym państwie;
- 7) podmiot – osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której dotyczy wzajemna pomoc;
- 8) wniosek o udzielenie pomocy – wniosek o udzielenie informacji, wniosek o powiadomienie, wniosek o odzyskanie należności pieniężnych oraz wniosek o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne.

**Art. 4.** 1. Dochodzenie lub zabezpieczenie należności pieniężnych państw członkowskich lub państw trzecich odbywa się w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r. poz. 1015, 1342 i 1529 oraz z 2013 r. poz. ...), zwanej dalej „ustawą o postępowaniu egzekucyjnym w administracji”.

2. Jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej w sprawach dotyczących wzajemnej pomocy stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267).

## DZIAŁ II

### **Organizacja i ogólne zasady wzajemnej pomocy**

#### Rozdział 1

#### **Organizacja wzajemnej pomocy**

**Art. 5.** Uczestnikami wzajemnej pomocy są minister do spraw finansów publicznych, centralne biuro łącznikowe, wierzyciel, naczelnik urzędu skarbowego i organ egzekucyjny.

**Art. 6.** Minister właściwy do spraw finansów publicznych w szczególności:

- 1) sprawuje nadzór nad realizacją zadań związanych z wzajemną pomocą;
- 2) zawiera z państwami członkowskimi i państwami trzecimi porozumienia w zakresie wzajemnej pomocy;
- 3) utrzymuje kontakty z Komisją Europejską, w tym informuje Komisję Europejską o wyznaczeniu centralnego biura łącznikowego oraz biura łącznikowego.

**Art. 7.** 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje Komisji Europejskiej, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, sprawozdanie o:

- 1) liczbie wniosków o udzielenie informacji, wniosków o powiadomienie, wniosków o odzyskanie należności pieniężnych, wniosków o podjęcie środków zabezpieczających

należności pieniężne, które zostały przesłane do każdego państwa członkowskiego i które otrzymano od każdego z tych państw w poprzednim roku kalendarzowym;

- 2) wysokości należności pieniężnych, które były przedmiotem wniosków o odzyskanie należności pieniężnych oraz wyegzekwowanych należności pieniężnych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może przekazać Komisji Europejskiej inne sprawozdania, uzyskane od centralnego biura łącznikowego, które mogą być pomocne przy ocenie udzielania wzajemnej pomocy w zakresie należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 pkt 1-6.

**Art. 8.** W przypadku zawarcia dwustronnej lub wielostronnej umowy międzynarodowej lub porozumienia w sprawach objętych wzajemną pomocą, o której mowa w dziale III i IV, innych niż sprawy dotyczące postępowania w indywidualnych przypadkach, minister właściwy do spraw finansów publicznych powiadamia o tym niezwłocznie Komisję Europejską.

**Art. 9.** 1. Odpowiedzialnym za kontakty z państwami członkowskimi lub państwami trzecimi w zakresie wzajemnej pomocy jest centralne biuro łącznikowe, do zadań którego należy:

- 1) weryfikowanie i przekazywanie państwom członkowskim lub państwom trzecim wniosków o udzielenie pomocy;
- 2) weryfikowanie i przekazywanie naczelnikom urzędów skarbowych i organom egzekucyjnym wniosków państw członkowskich lub państw trzecich o udzielenie pomocy;
- 3) udzielanie informacji na wniosek państw członkowskich lub państw trzecich;
- 4) przekazywanie dokumentów, informacji i innych wniosków związanych z realizacją wzajemnej pomocy;
- 5) tłumaczenie przekazywanych informacji, wniosków lub dokumentów;
- 6) sporządzanie zarządzeń zabezpieczenia oraz zagranicznych tytułów wykonawczych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznacza, w drodze rozporządzenia, podległą lub nadzorowaną jednostkę organizacyjną, która będzie realizowała zadania centralnego biura łącznikowego, kierując się przygotowaniem jednostki organizacyjnej do realizacji zadań centralnego biura łącznikowego.

**Art. 10.** W przypadku otrzymania od państwa członkowskiego lub państwa trzeciego wniosku o udzielenie pomocy niezgodnie z właściwością, przekazuje się go niezwłocznie do































































































































































































































































